

КОРАЦИ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ "ЗДРАВКО ЧЕЛАР," ЧЕЛАРЕВО
ГОД. I БРОЈ 181. 27. I 2013.

СВЕТИ САВА ПИШЕ СВОМЕ РОДУ

Књигу пише Светитељу Сава
У бијелу слвну манастиру
Хиландару, насред Горе Свете
Задужбини свога милога баба.
Своме роду књигу намјенио
Своме роду и своје племену
И у књизи реч бесједио:
" Поздрављам те мој милосни
роде,
И шаљем ти свете благослове
Бог ти дао здравље и весеље
Мира, слоге и братске љубави,
Јер од тога ништа љепше није
Ни часније, нити корисније
Тијем људством тече спасеније
Код милосног Бога истинoга
А на земљи вјекова кољено
Докле тече сунца и мјесеца;
А сада ти предајем на знање
Кад сам синоћ на молитви био
И за тебе Богу се молио
Јесам нешто грдно наслутио
'Оће тешка наступит' времена;
На тебе ће сила ударити
Ни крштена нити причешћена
Од Азије, свег људства матере,

Царство твоје хоће да разоре
И по своју да окрену руку
Разориће цркве манастире
А поклаће духовне пастире,
Света звона хоће поломити
И прилике Божје погазити,
Разбуцаће Света Јеванђеља
Крвљу ће се напунит' канћела;
Ал' ће на те залуд ударити,
Ако хоћеш мене послушати,
Грдно ће се натраг повратити
И више ти неће ударити;
А ако ме нећеш послушати,
Ти ћеш царство у гроб закопати.
Но послушај мој србински роде,
Дико људска од дивне слободе,
Кад удари сила од Азије,
Нек те нађу сложна и љубавна
Па је твоја тад побједа славна;
А ако ме нећеш послушати
Ти се грдно хоћеш покајати.
Бог ти, роде, био у помоћи
И у дану и у тавној ноћи!"
Срби н'јесу Саву послушали
Па се стече како Светац рече.

УЧЕНИЦИМА И НАСТАВНИЦИМА
СРЕЋНУ ШКОЛСКУ СЛАВУ ЖЕЛИ
редакција „Корак“

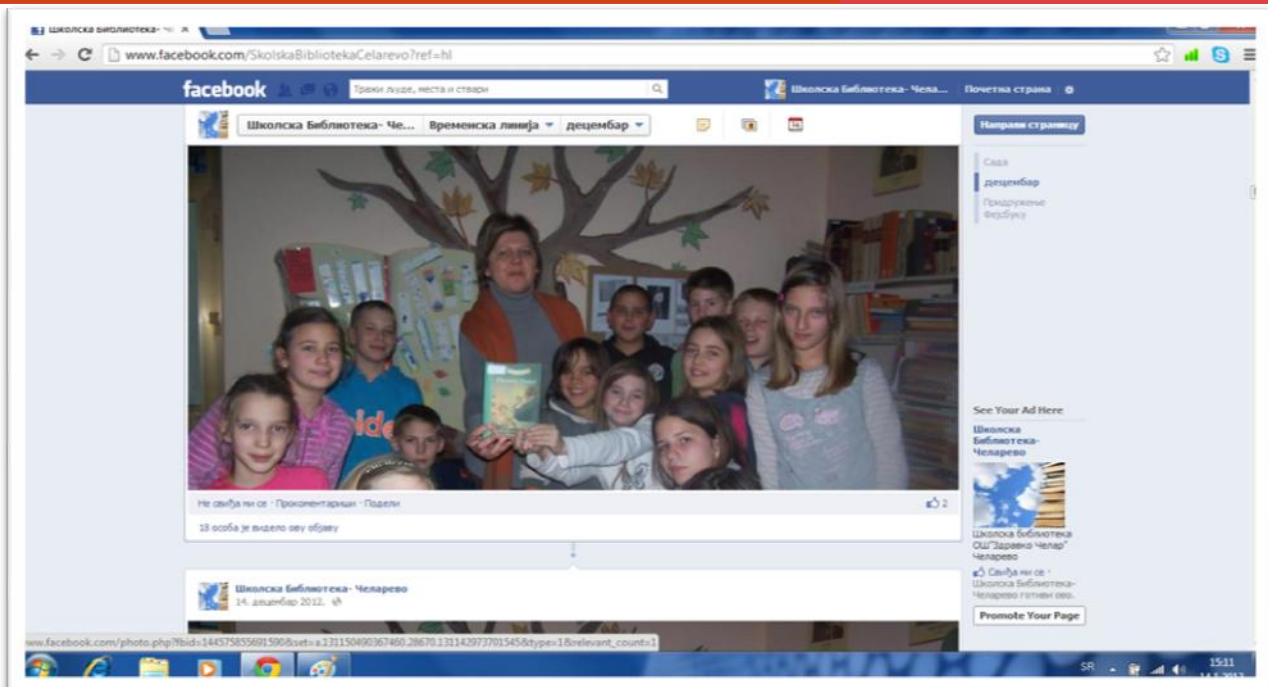
По већ устаљеној традицији, одељење разредног старешине Љубице Милићевић, као и сваке године и ове поклонило књигу “Оливер Твист” Ч.Дикенса школској библиотеци. У своје име, и у име целог колектива срдечно се захваљујем.

Књига и медији се данас прожимају. Кликом на следећи <http://www.facebook.com/SkolskaBibliotekaCelarevo?ref=hl> драги ученици, колеге наставници, родитељи и остали, отвориће вам се ФБ –страница Школска библиотека Челарево. На истој страници налазе се разна обавештења, активности, препоруке књига и остало. И наравно уколико вам се страница допада, можете откачити да вам се свиђа. ☺

Фб – страница ШКОЛСКА БИБЛИОТЕКА ЧЕЛАРЕВО

<http://www.facebook.com/SkolskaBibliotekaCelarevo?ref=hl>

А кликом на следећи линк- <http://www.facebook.com/groups/166006013539242/> отвара вам се **Фб – група КЊИГА У СВЕТУ.**

Овој групи се сви ученици, родитељи, колеге наставници (сви који воле читање, књигу) могу прикључити прослеђујући захтев за учлањење. Сви могу остављати свој писани траг везан за наведену тему, дружити се са песницима у групи, постављати питања истима итд.

ПРЕДШКОЛСКА ГРУПА - ВАСПИТАЧИЦА ГОРДАНА

"ВЕЛИКА
ЈЕСЕЊА
КУПОПРОЛАЈА"

Деда и репа....

Повуци, потегни...

РАДИОНИЦА "НОВОГОДИШЊЕ КАПЕ"

Ми смо уживале....

али и родители....

Новогодишње честитке

Новогодишњи украси

ВРТИЋ ГРУПА ВАСПИТАЧИЦЕ ЈАСНЕ

Ирваси, техника:
отискивање темпера

Док стара година лагано
цури,
Деда Мраз на санкам јури.
Виче: Хајде, брже, брже!
Трчи, трчи, ирвасе стари
друже!
Да свако дете с ове
планете,
добеје шарене сјајне
пакете.

Ивона Велемир, 5,4 год.

Никола Тубић. 5 година

Породица Белић, техника пластично
обликовање, групни рад

Животиња коју волим, комбинована
техника, цртање, групни рад

ПРЕДШКОЛСКА ГРУПА-ВАСПИТАЧИЦА РАДИШИЋ МАЈА

ЈЕСЕЊА ПРИРЕДБА „ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО“

ДРАМАТИЗАЦИЈА БАЈКЕ „ЛЕДЕНИ ДВОРАЦ“ ДРАМАТИЗАЦИЈА БАЈКЕ „ЈАБУКА“

РАДИОНИЦА СА РОДИТЕЉИМА – ПРАВИМО НОВОГОДИШЊЕ КАПЕ

ДРУЖЕЊЕ ДЕЦЕ И РОДИТЕЉА

СПРЕМНИ СМО ЗА ДЕДА МРАЗА

ИГРАМО СЕ ПРСТИЋИМА

Старија група – васпитачица Селаковић Соња

Да у школи брже и лакше научимо слова,
у вртићу играмо се прстићима

За игру понекад потражимо друштво наших родитеља.

Резултати радионице са родитељима

РАДУЈЕМО СЕ ДЕДА МРАЗУ

Најмлађа група у вртићу „Снежана” васпитачица Киш Виолета.

Радионица „Новогодишње капе” с мамама и татама.

Јелка-отисак руке

Малим корацима кројимо свет,
малим прстићима бројомо до 5.
Мале су нам песме,
јер смо мали.
А уколико нисте знали,
у погледу будућности
велике су нам могућности.

Продужени боравак II-1

Школа

Кад си тужан,
замишљен,сам,
школа је ту
да ти утеху да.

Пуна је смеха,
и разних лепота
да се сећаш
целог живота.

Зато ме слусај
шта ћу ти рећи:
„Радуј се школи
живај у срећи“

Весео буди,
раздраган,јак
и буди увек
примеран ђак.

Киша

Кад је време тмурно
И кад се све стиша,
У мени је туга,
Зар ће опет киша?

Ја гледам кроз прозор,
Туга је све виша.
О,како је досадно
Када пада киша.

Улице су пусте,
А киша све више,
Када ће да престане
Та досадна киша?

Ево сад и грми,
Олуја је права,
Мени срце лупа
И боли ме глава!

Кишобрани

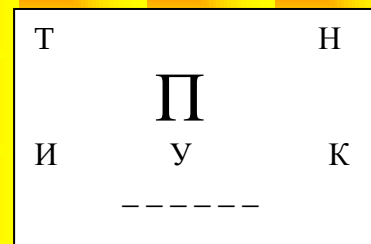
Када дођу кишни дани
користе се кишобрани

Кишобрани велики и мали,
жути,шарени и плави.

Када киша пада цео дан
ја раширим кишобран.

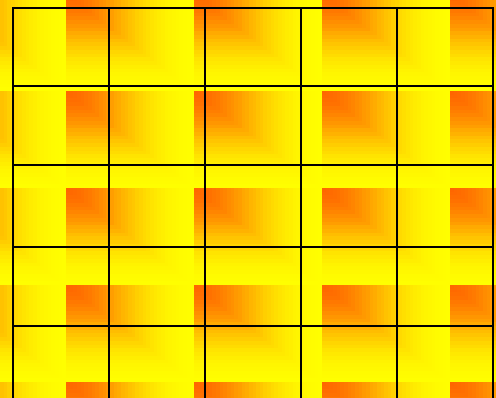
Покријем своју главу
и школску торбу малу.

Шарени се пут до школе
целог дана,
од наших малих кишобрана.

1 2 3 4 5

1. Алат за укуцавање ексера
2. Врста пецива-једеш за ужину
3. Из ње се учи
4. Ако није прљава,онда је...
5. Дивља животиња са пругама,слична коњу

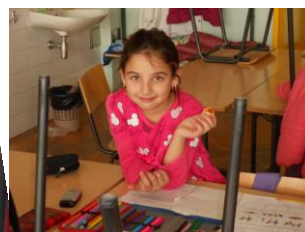
ПРОДУЖЕНИ
БОРАВАК
ВАМ ЖЕЛИ СРЕЋНУ
НОВУ 2013.год.

Продужени боравак I-1, I-2

учитељица Јасна Кавгић

Ово је наш кутак...

Израда домаћих задатака...

Наше игре у кутку. Време је за - Човече не љути се!

Баш ме брига за промене и што око мене све вене,
Баш ме брига ја сам зелен...

ЗАБАВНА МАТЕМАТИКА

1. Површина квадрата је 1m^2 . Колики му је обим?
2. а) На колико се начина 4 ученика могу разместити на 4 стилице?
б) На колико се начина 4 ученика могу разместити на 10 столица?
3. Написати све могуће двоцифрене бројеве користећи цифре 5, 8, 9? Колико их има?
4. Написати све троцифрене бројеве помоћу цифара 1 и 2. Колико их има?
5. Ево три „тврда ораха“, покушајте да их дешифрујете:
а) $МАЈ : АЈ = 5$; б) $СНЕГ + КРУГ = СПОРТ$; в) $FORTY + TEN + TEN = SIXTY$.
6. Од четири штапића исте дужине начини седам (не ломећи их).
7. У следећим таблицама попуни остала поља тако да добијеш магични квадрат, тј. да у сваком правцу (хоризонталном, вертикалном и дијагоналном) збир буде исти:

		4
	5	
6		7

44		
33	55	77

Решења: 1. (4 m); 2. ($4 \cdot 3 \cdot 2 \cdot 1 = 24$), ($10 \cdot 9 \cdot 8 \cdot 7 = 5040$); 3. (55, 58, 59, 83, 88, 89, 95, 98, 99; има их $3 \cdot 3 = 9$); 4. (111, 112, 121, 122, 211, 212, 212, 222; има их $2 \cdot 2 \cdot 2 = 8$); 5. ($МАЈ = АЈ \cdot 5$, $МАЈ = 125$, $МАЈ = 250$, $МАЈ = 375$); ($1375 + 9254 = 10628$, има и других решења) ($29786 + 850 + 830 = 31486$); 6. (VII).

ПИРАМИДЕ

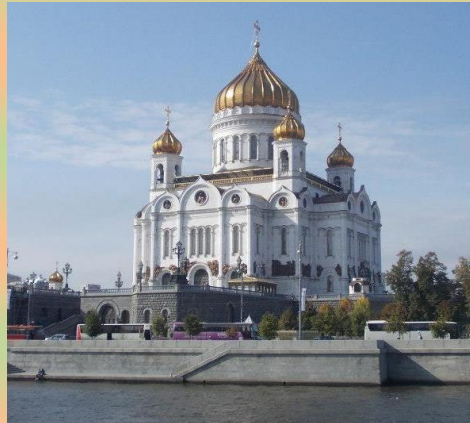
Пирамидалне грађевине налазе се у Грчкој и Египту, користиле су се као гробнице фараона. Тајне са бројевима скривене су у јужном предграђу Египта, у Гизи, у Кеопсовој пирамиди која се још назива и „Велика пирамида“ или „Светско чудо“, јер представља највећи споменик на свету. Она је једино од светских чуда које још постоји. У њеној градњи је учествовало око 100 000 људи, градња је трајала око 20 година. Грађена је од блокова, употребљено је око 2 3000 000 блокова, тежина блока је 2,5 тона. Пирамиде су прекриване златом и белим кречњаком, како би изгледале што лепше. (Немања Радосевић, 8-2)

Лакше је научити математику, него радити без ње. (Бузе)

Ко чита зна много, ко запажа зна још више. (Дима)

ПОЕЗДКА В РОССИЮ

Ученики нашей школы Сара Кокорущ, Стефан и Алекса Сантрач с учительницей русского языка Любицей Миличевич, в сентябре 2012 год. Ездили в Россию, точнее в Кострому (город на Волге). Путешествие было в организации Общества сербско-русской дружбы Воеводины.

Прошло уже три месяца, с тех пор, как мы вернулись из России в Сербию, но впечатления, которые у нас произвела эта поездка в душе, мы не умеем высказать. Везде нас встречали с теплом и радушием, везде угостили, по дружески проводили! И, самое главное- везде русские и сербские ребята дружились, разговаривали, а потом ходили вместе гулять. Неделя, которую мы провели в Костроме прекрасный сон, который, увы, так быстро закончился. Всё что видели, посетили, нельзя описать словами.

Москва! Кремль! Красная площадь! Сергиев Посад! Метро! - какие глубокие впечатления вызывает эта красота!

Эти воспоминания мы никогда не забудем. Мы поняли, что у русских и нас много общего, в первую очередь- вера, надежда, любовь, широкая душа и чистое сердце.

Спасибо за эту радость, Россия!

Любица Миличевич, преподаватель русского языка

Впечатления учеников:

«Москва- это прекрасный город!», сказала Сара.

«Я надеюсь, что вернусь ещё раз туда, что снова увижу Красную площадь.» - это слова Стефана.

Алекса сказал, что полюбил Россию ещё побольше, и что никогда не забудет это путешествие.

Ой, как нам было хорошо.

Slovenský jazyk s prvkami národnej kultúry

Môj najnovší zážitok

Bol to 10. november, ráno chladné. Zobudil som sa zavčasu, aby som sa pripravil na recitačnú súťaž.

Ako sú pre niekoho Noý rok a Vianoce, pre mňa je to Rozhlasová súťaž. Tridsiata deviata Rozhlasová súťaž mladých recitátorov čaká na mňa. Rýchlo som sa chystal a spolu s rodičmi sme šli do centra, kde nás čakala moja učiteľka slovenčiny. Taxíkom sme uháňali do Nového Sadu. Už keď sme boli na pol cesty, začal som cítiť trému, pozitívnu trému. Prišli sme do štúdia M Novosadského rozhlasu. Trému nedokážem kontrolovať. Videl som veľa detí. S jedným chlapcom som sa zoznámil. Potom nasledovalo otváranie súťaže. Najprv vystúpili žiaci nižších ročníkov v kategórii prednesu poézie, potom nasledovali recitátori v kategórii prednesu prozy. Tu ma tréma proste prehltila. Konkurencia bola silná. Prišiel rad aj na mňa. Novinárka prečítala názov mojej recitácie: O prvom bozku a o prvom živom škorpione. Začal som recitovať tak ako sme sa na hodinách pripravovali. Vžil som sa do obsahu toho textu, iba pred koncom som trochu zrýchlil tempo, lebo som sa bál, že môj prednes bude trvať dlhšie ako čo je dovolené. Dostal som veľký potlesk. To ma potešilo. Potom nasledovali ďalšie kategórie prednesu poézie žiakov vyšších ročníkov, stredoškôľakov a študentov. Po prestávke nasledovalo vyhlásenie víťazov. Ja som dostal tretiu cenu a nie nadarmo sa hovorí, že všetko je dobré, čo sa dobre skončí, lebo som celý čas mal sebadôveru a vedel som, že dostanem nieakú cenu. Okrem diplomu dostal som krásnu encyklopédiu a ešte niekoľko kníh.

Odišiel som plným srdcom domov. Aj tento deň prešiel ako aj každý druhý a mám nádej, že sa aj naďalej budem zúčastňovať na súťažiach a budem získavať ceny, lebo verím v seba.

Vladimír Fábry -VIII- 1

Ау што је школа згодна...

I-1

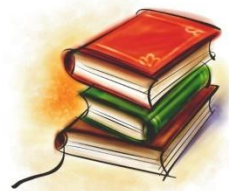

5

Ово је наш први дан у школи

Примљени смо у Дечји савез

Примљени смо у дечји савез

Дружили смо се са глумцем
Гораном Подлипецом

Са песником
Недељком Попадићем

У сусрет Новој години

Један, два . . . постао сам првак ја!

1-2

Дружили смо се . . .

Посетили су нас . . .

песник Недељко Попадић

гумац Горан Подлипец

Дечија недеља

„Нек свуд љубав сја, за њу живиш ти, за њу живим ја . . . „

II₁

Први снег

Пао је први снег. Улице, њиве и паркови су
добили нову, белу бунду. Мале беле пахуље,
нежно падају свуда око нас. Са кровова висе велике
леденице. Деца су радосна.
Безбрижно се играју и праве Снешка Белића.
Људи чисте снег. Зима ми је омиљено годишње доба.

Милица Клинов

Ивана Зорић

Зимске чаролије

Пао је снег. Све је прекривено белим покривачем.
Ближи се Нова година. Радујем се свакој пахуљи снега
и доласку Деда Мраза. Једва чекам зимски распуст.
Уживаћу у чаролијама зиме и празницима.

Милица Мандић

Зима

Зима је обукла своју белу бунду.
Снежне пахуљице веју на све стране.
Облаци су тмурни и сиви.
Ветар љутито савија гране дрвећа.
Промрзли пролазници журе ка
својим топлим кућама.
Једино деца црвених носића
пркосе хладној и оштрој зими.
Грудвају се и праве Снешка Белића.
Волим када падне први снег јер знам
да нам долазе празници и Деда Мраз.
Онда су деца најсрећнија.

Милица Селаковић

Милица Дукић

Смешно чудо

Ја сам чуо видео:
коза вози ауто,
снег пада на лето
и све је то лепо.
На дрвећу купус расте
и зими лете ласте
е, тако сам ја чудо видео.

*Радионице смех и игра,
вртимо се као чигра,
весели смо и певамо у глас,
занимљив је сваки час.
Срећна су деца сва,
ти смо*

II-2
-ХИМНА-

Александар Милић

Октобарске чаролије

Јесен је дивно годишње доба. Крошње дрвећа више нису зелене, него су добиле разне боје: златну, црвену... Пуно лишћа опада са дрвећа. Трава као да је прекривена шареним тепихом. Облачимо топлију одећу. Када је јесен, парк у мом месту изгледа предивно. Брат и ја волимо да се играмо у сувом лишћу и да скупљамо кестење. Ускоро ће све бити прекривено снегом.

Огњен Војновић

БАЈКА О БЕЛОМ КОЊУ

Имао неки Циганин белог коња који је био и болестан и стар. Има је доста година. Могли су му се избројати дани, а и године.

Једном је коњ спавао у штали и одједном је засијала месечина. Коња је то пробудило и толико је био радознао да је отишао по трагу месечине. Лутао је по пропланцима и био је као дивљи. Сваки пут је јео лековиту траву, напајао се питке воде и откривао изворе. Та трава, вода и извори повратили су коњу брзину, младост, белу длаку и моћ. Брзо се прочуло до људи да бели дивљи коњ открива лековиту траву, воду и лековите изворе. Дадосе се људи у потрагу за лековитим биљем. Дочуло се то и до Цигана. Он се одмах даде у потрагу за својим коњем. Толико дуго су тражили коња који још увек језди пропланцима, да су заборавили шта траже. Не зна се да ли су га пронашли.

Ако нешто узмеш на себе то и урадиш.

Дуња Јованић

ОМИЉЕНА ЖИВОТИЊА

Природа нам је доста тога подарила. Поделила нас је на људе, биљке и животиње. Животиње је раздвојила на тркаче, летаче, пливаче и скакаче.

Бела рода је препознатљива по беломе перју са црним врховима на репу и крилима. Гнезда полаже на електричним стубовима, оцацима и дрвећу. Храни се инсектима, гмизавцима и жабама. Позната је по клепетању кљуна. Њене дугуљасте ноге и дуги кљун јој омогућавају да лакше дође до хране. Бела рода је прелепа птица. Када је гледам док лети имам осећај да сам на њеном нежном крилу. Волим ту птицу зато што је посебним чини њено стајање на једној ноzi. У јесен одлази у топлије крајеве, а мене оставља са тужним лицем у нади да ћемо се срести у пролеће.

Моји родитељи верују да роде доносе срећу. А то значи да оне доносе бебе. Али у то верују само деца.

Миона Струхарик

Андреа Мандић

МОЈА НАЈДРАЖА ЛИЧНОСТ

Ја имам брата. Он се зове Алекса. Много људи мисли да је он добар. Е, па и у праву су!

Алекса је висок. Алексине очи су плаве као два океана. Има стршњаву смеђу косу као мали јеж. Тринаест зима и тринаест лета је већ иза њега. Много је духовит. Тврдоглав је као мали магарац. Стално тера по своме. Са својим братом волим да се играм: тениса, баскета по целој соби, а највише волимо да се играмо бокса. Мој брат пуно пажње посвећује: понашању, учењу, изгледу и фудбалу. Волим да га слушам јер су му идеје оригиналне као и он.

Свом брату бих дао оцену пет. Он је добра особа и зато га волим више од свега на свету.

Сергеј Покушевски

Нађа Зорић II место

Првенство Војводине у атлетици

ДА ИМАМ ЧАРОБНУ МОЋ

Ех, да имам ту чаробну моћ... Претворила бих се у малу Звончицу. Летела бих преко целог света. И направила златан пут среће.

Лажљивима, истину показала. Сиромашнима, хране давала и куће саградила. Болесне, оздравила. Лептирима, дуг живот подарила. Несрећнима, помогла да буду успешни. Сваку биљку, на целом свету, заливала бих. Реке очистила да се воде може пити као са извора. Тужна лица заувек насмешила. Гладним птичицама мрвице ставила. Учинила бих да лоши постану добри. Направила бих лек среће.

Али нажалост та магија не постоји. Зато се мораш сам борити за своје успехе.

Анђелка Лукић

МОЈА МАЈКА

Моја мајка је мени једна од најдражих особа. Поносан сам и срећан што је имам.

Моја мама се зове Мара, али сви је зову Марина. Има дугу црну косу и смеђе очи. Средње је висине и лепо се облачи. Јако је уредна. Веома је брижна мајка. Понекад ме истуче, али знам да то чини из добре намере. Она воли да понекад одгледамо заједно неки филм. Понекад ми је послужила као пример, какав треба бити према пријатељима и како да се обучем. Свако вече пред спавање мама ме загрли и пољуби, а ја у њеном загрљају осећам љубав и топлину. Када је мама отишла у болницу та ноћ ми је била најгора у животу. Кућа је била празна, а мене нико није могао да загрли и пољуби као она. Када се мама вратила тако ме је загрлила да сам почео да плачем. Радује се мом сваком школском и спортском успеху.

Родитељи су увек ту када затребају, а моја мама је увек поред мене. Ја ћу је се увек сећати и увек ће бити део мене.

Душан Кеџман

ОБИЧАЈНИК- IV-1

Примању новог члана у заједницу посвећује се дужна пажња

Огњен: „Роди мајка девет девојка
и десето под појасом носа.
Куд год иде све се Богу моли
дај ми, Боже, да се мушко роди...”

„Роди мајка девет девојака
и десетог родила је Рајка...”

Лазар: Новорођенче се стављало у дрвену колевку, коју је обично правио отац. Колевка је била украшена дуборезом и могла се љуљати. Обичај је био да се за бабине умеси хлеб-повојница, који се ломио над детињом главом. Веровало се да се онај ко остаје без повојнице неће оженити, односно удати.

Тамара: **Против урока** деци су облачене различите чарапице. Испод главе у колевци му се стављала главица белог лука у коју су позабадана неколико глогових трнова. Децу не ваља тући метлом јер ће остати мала. Због урока дете не ваља хвалити већ кудити. Да би боље расло треба га мало повући за нос док је још у колевци.

Ивана: Да би што пре дете проходило, баба би кад напуни годину дана испекла погачу- **проходаоницу**. Веровало се да ће тако лакше и сигурније проhodати. Када би дете проходило месио се колач који се звао **поступаоница**. Колач се украшавао симболима књиге, рала, разних алатки, јарма или новца. Веровало се да ће се дете у животу бавити оним послом чији симбол додирне.

Како некад бејаше?

Рођење детета

Уз глас свих живих бића,
уз јагањца блеку,
и ждробенцета њиску,
и телета малог муку,
уз цијукање мишића,
уз нежни мачета маук,
уз жаба песму меку,
уз зрикање и зуку,
пилића пијукање,
уз блисање славуја,
и гукање голубова,
уз хуктање младих сова,
уз гавранчета гак,
чуо се нов дечији глас
јуче у сами сумрак.

И сви су наједном стали
и ослушнули дете,
и у рупи мишићи,
и јагањци у тору,
и теле у обору,
и курјак у шуми,
и совица на грани,
и жабица у бари,
и тихи попци под прагом,
и пилићи и ћурићи,
паткови млади и стари,
осице и бумбари,
и ћук у дупљи слеп
тако им се нов дечији глас
учинио леп.

Сара Кокот

Кумство

Кумство се сматрало за светињу, а кум за свеца, јер се веровало да од њега зависи породични и духовни напредак. Кумство је пред Богом нераскидно јер је дато обећање за одговорну духовну бригу о новорођеном детету. То је традиција која се преноси са колена на колена. Престаје оног момента када стари кум умре, а нема наследника да настави тај завет. Велико поштовање кума прелазило је и у обожавање. Каже се да нам је кум предодређен од стране Бога. Раније се веровало да неколико дана пре крштења детета-дете се однесе на пут или раскрсницу, па ко први наиђе, тај благослови дете и постаје кум. Име је кум даривао детету, јер је свако име имало неко значење, као моје БОГДАН - српско хришћанско наслеђе од речи Theos – Бог и dōsis - дотични. Кум се поштује као и родитељ. Пред кумом се скида капа, уступа му се почасно место за славским столом испод иконе и свеца чувара наше куће. Он се први позива јабуком у руци, за славу и свадбу. Без њега као главног сведока, муж и жена нису могли пред Богом постати једно. Кумови су морали да се воле и слушају више од браће. Мој кум се зове Светислав Ђурица. Он је венчао моје родитеље, мене и моју сестру крстио. Мој тата је венчао кума Светислава и крстио његову децу. Наше кумство се одвија васпитавајући нас о вери, љубави и поштовању. ЖИВЕЛИ!

Богдан Селаковић

МЕСТО БОЖЈЕ БЛАГОДЕТИ

Традиција поштовања старог записа, какви се овде сматрају непикосновеним светињама, свакако треба сачувати. Посебно у каоничком крају, познатом још и по поменутих културним изворима, остацима старих цркава, околини којом доминирају недалеко чувена Богородичина црква у оближњем Ђунису-место ходочашћа бројних верника, и манастир Свети Роман са црквом, која је један од најстаријих српских културних објеката. Дакле, места на која се и данас ходочасти, долазе због предане молитве, у потрази за решењем здравствених проблема. И пре свега, због духовног мира. Стиче се утисак да читав простор одише њиме.

Зато храст лужњак, с' обзиром на своју старост, заслужује поштовање које му се овде уосталом и указује, јер враћа управо време када су, после Маричке битке, калуђери и свештенство тржили сигурност и побегли у Лазареву државу, да би у овом крају подизали објекте и молили богу и тако су настали многобројни манастири на овом тлу. А где није било цркава и манастира, појављивали су се записи, или су и друге светиње поштоване од верујућег народа, живеле заједно, под знаком крста и у сагласју молитве.

Постоји пословица да од једног удара дуб (храст) не пада, чиме се указује на његову снагу и отпорност. Храст у Каонику, међутим, већ предуго на удару времена, коме сада већ све теже одолева. Неколико година уназад дрвоје почело да се суши, али још увек нико неће да му науди. Храст има пречник од 2.5 m и обим 7m. Храст инче живи између 300 и 500 година. Успе ли да премаши и те године (мештани су уверени да је гостасно дрво опстало шест векова само зато што је на њему запис).

Александар Герасимовски

Бабине

Бабине су се правиле четрдесет дана после рођења детеа. Тад би породиља јавила родбини и пријатељима када је могу посетити. Обично су се недељом, јер је то био нерадан дан. На бабине је долазила ближа и даља родбина, кумови и пријатељи. Некада је на тавом дружењу било око шездесет жена које су доносиле колаче и све је било пропраћено песмом и шалама.

Тимеа Кунчак

Кумство

Кумство је старинска народна установа, старија од хришћанства. Црква је санкционисала кумство и дала му данашње обележје.

Назив кум је познат свим Словенима. У писаним изворима спомиње се крајем IX века, за време Петра Гојниковића односно непосредно после примања хришћанства.

По том најстаријем помињању се види да су први облици кумства постојали и пре појаве хришћанства.

У народу постоје четири кумства: крштено, венчано, шишано и кумство у невољи.

У народу се за наслеђена стара кумства често не зна како су настала.

Кумови се нису мењали без неке велике невоље. Кумство има вредност крвног сродства. Кумство није шала. Кум се поштује као и родитељ.

У народу се верује да се кумством може зауставити змија да не уједе, вук да не коље стоку, миш да не чини штету... С тога је разумљиво што се цене и поштују кумства међу људима.

Јоџић Лука

Научили смо да плетемо прстима.....

IV₂

БОЖИЋНА ПЕСМА

*НАПАДАО ЈЕ СНЕГ БЕЛИ,
ХАЈДЕМО НАПОЉЕ БРАТ МИ ВЕЛИ.
ДЕДА МРАЗ ЋЕ ДОЋИ,
И У СВАКУ КУЋУ У ЗЕМЉИ ПРОЋИ.
БАКА ЋЕ ОКИТИТИ ЈЕЛКУ,
И ОБРАДОВАТИ МАЛУ ЖЕЉКУ.
У СЕЛУ ЋЕ БИТИ НОВОГОДИШЊА ПЕСМА,
НАЈЛЕПШЕ ЋЕ ЈЕ ПЕВАТИ ДЕВОЈЧИЦА ВЕСНА.
ЖЕЛИМ ВАМ СРЕЋАН НОВОГОДИШЊИ ДАН!
НЕК' ВАМ БУДЕ РАДОСТАН!*

МАРИЈА ДРОБАЦ v-1

v - 1

МОЈ РАЗРЕД V 2

Ми смо из Челарева
у петом разреду први пут.
Срели смо и Немању,
а он је јако љут.

Ту је и Колунција,
највећи репер.
Дошао из Паланке,
и прави је шмекер.

Саша на енглеском,
никад није ту.
Или му је мука,
или га боли зуб.

И тако све у круг,
он глуми нешто.
Само да не би добио,
од тројке мање нешто.

Ву: РалевићЛазар V2

Кристина, Тасић

СНЕЖНА ЧЕСТИТКА

Тихо и полако
падао је снег
и деци донео бели брег.

Бојана
Бркљач

КИША

Киша је лила,
све више и више.
На киши је покисло,
људи све више.
Киша је падала,
на сву децу и грађане.
Падала је падала,
на све стране.

Бојана Бркљач V2

Хвала

Хвала цвећу,
хвала пчели,
што нам срећу
свима жели.

Хвала сунцу,
што ме грије,
хвала води
што се пије.

Хвала птици што сад`
лети
јер ћеш можда и ти хтети
да одлетиш у свет вила,
где се хвала стално свира.

Јана Аничић

VI1

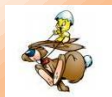
НАШИ ГЛУМЦИ

Јана и Жељко

БАШ СМО БРЗИ !!!

БИСЕР ДО БИСЕРА ...

На часу биологије:

-Како се понаша дете које је
заражено дечијом глистом?
“Сврби се.”

На часу математике:

-Један дечак је рекао:
”Наставнице, мени никако не иде
ова граматика!”

МАЛО СМЕХА ...

-Шта је то Бермудски троугао?
– пита Милицу наставница
географије.
-То је кад Анја, Сања и ја
дођемо у школу у бермудама.

Јоцо је био трећи

Драгана је била друга,
а Нана прва

... ИСПАДЕ ОГРЛИЦА

На часу српског језика:

-Шта је котларница?
-Тамо где се кољу свиње.
-Тамо где се суши месо.

-Лепушкаст: онај ко има лепе уши.

-Контролни је био “Некултуран!”

**Срећни празници!!!
ученици VI1**

Хвала

Хвала мами,
хвала тати,
што ће ми љубав
увек дати.

Хвала цвећу што ми
башту
свим бојама краси,
и птици што најлепшом
песмом им се гласи.

Хвала води
што ми лице мије
и Сунашцу што
ме с неба грије.

А највеће хвала Богу
што све то створи
и мојој мајци
даде да ме роди.

Аријана Саша Збућновић

VI-2

Јесења капљица кише

Јесење јутро полако се буди,
Прате га деца и зрели људи.
Из облака тмурног полако се спушта
Капљица кише на малог пужа.

Из дана у дан све више пада,
А за малу децу не постоји нада.
Седеће у кући, гледаће кишу,
А једна маца помоћи ће мишу.

Падаће тако сваког дана
Јесења капљица ових дана.

Милица Чулић

Немања Кнежевиц, ученик VI-2, већ годину и по свира електричну гитару. На његовом репертоару налазе се песме : Металике, Ван Гога ,Азре, ЕКВ....

Лидија Ракић ученица VI-2, заузела је треће место на Купу Војводине , и треће место на Купу Срије

У топлом крилу детињства

Детињство су врата која нам омогућавају улазак у живот, и зато га треба проживети на најбољи и најлепши начин. Детињство је пуно снова, нада и скривених жеља. Оно је пуно игара, смеха, другара.

Када заплывим кроз облаке сећања, схватим колико сам у ствари срећан што имам тако дивно детињство. Наиђу дани када размишљам о будућности после детињства. Сетим се бајки које су ми мама и бака причале пред спавање. Сетим се летовања, одлазака у паркове и биоскоп. Сетим се новогодишњих и рођенданских поклона. Сетим се празника које смо проводили заједно, одлазака код баке и деке и гледања цртаћа. Сетим се пољубаца за лаку ноћ. Па опет наиђу тако дани када размишљам како када одрастем тога неће бити. Свако дете жури да одрасте, али ја мислим да не треба хитати јер детињство најлепши период живота. Тада нема пуно обавеза, све је пуно игре и радости. Бити одрастао значи преузети на себе терет обавеза које живот доноси. Наиђу дани када не бих желео да порастем. Заувек ћу у мом срцу носити лепе дане мог детињства, дружења, ситне чарке, игре и смех.

Алекса Покушевски

Наши успеси:

Наталија Карановић - Такмичење у пливању

2. Место на окружном, 4. Место на републичком такмичењу

Алекса Адамовић - Такмичење у стоном тенису

1. место на окружном, 5. место на републичком такмичењу

Мало смеха за крај:

На једној забави мушкарац прилази девојци:

„Опростите, госпођице, већ сат времена желим нешто да вам кажем, али се устручавам.“

„Слободно реците...“

„Кад год се насмејете пожелим вам рећи да дођете код мене.“

„Ви сте један прави заводник.“

„Не, ја сам зубар.“

Немања Оклобџија

Она: „Реци ми нешто да ми срце брже куца.“

Он: „Твој отац је иза нас.“

Стефан Векић

VII-1

Наиђу тако дани

Пролазе дани, мењају се годишња доба, час снег, час сунце. Полако се и ми мењамо, полако све пролази.

Сећам се...била сам дете, дете које није разумело ни једну једину реч. Сећам се својих играчака, првих речи. Док сам била мала, хтела сам да одрастем, да будем велика. А сада ни не желим да помишљам на то, не желим да порастем. Дан за даном пролази, осећам да се мењам, да растем. У понедељак сам срећна. Скачем, трчим, певам, мој осмех на лицу показује колико сам стварно срећна. Онда дође уторак, а са њим и тужно расположење. Није ми ни до чега, желим побећи од свега. Желим се сакрити испод велике крошње дрвета и бити сама. И тако пролазе дани, час сам срећна, час тужна, час заљубљена, час усамљена. Када ми родитељи нешто говоре, не слушам их, када ме брат пита да се играмо, не желим. Наиђу дани када бих се понашала као мала девојчица. Ваљала се по снегу, скакала у лишће, правила смицалице. А онда наиђу дани када се понашам као одрасла особа и смејем се деци која се глупирају. Онда схватим да сам и ја то радила пре неколико дана. Тада схватим да се мењам, да постајем одрасла особа.

Наш живот је као дрво пуно лишћа. Лишће са њега полако опада, и како опада, наш живот пролази. И онда ће доћи дан, онај последњи лист са дрвета, дан када ћемо и ми отићи са ове планете пуне промена.

Александра Ђилас

ПОДСЕТНИК ЗА УЧЕЊЕ:

- ❖ Учи с разумевањем, од бубања има користи само бубњар у музичкој групи!
- ❖ За време учења прави паузе, али не онако дуге као на телевизији!
- ❖ Сабери се пре учења, да се на часу не би одузео!
- ❖ Соба не сме бити претопла, али столицу смеи и прегрејати!

Након контролног задатка, наставница пита Вука: „Како си, Вуче, урадио тест?“

„Наставнице, сигурно ми је тачно име и презиме!“ одговори Вук.

На часу биологије наставник упита Немању: „Колико дуго може да живи зељ?“

„Зависи од ловца!“ одговори ученик.

Реците ми...

Зашто бреза весело не трепери више?

Шта то сненом шумарку летњи одсјај брише?

Како то да ноћи нису кратке

и због чега у јатима долећу чавке?

Где су ласте, а где је цврчак што шеву песмом дозива?

Реците, реците шта се то у природи збива?

Станите! Ослушните!

Па ни кос више није гласан!

Кога да питам? Ах, па знам...

Јесен ће дати одговор јасан!

VIII-1

Незаборавно, чаробно путовање

15. септембра кренули смо на далеки пут. Пут који нас је водио у чаробну, велику Русију. За то је било највише задужена наша наставница руског језика, Љубица Милићевић, која нас је повела са собом. Прво што нас је задивило била су раскошна светла велике Русије. Земља која нам је братска, дочекала нас је раширених руку. Шетали смо Црвеним тргом, посећивали највише, најлепше и најпознатије манастире, обилазили знаменитости чаробне државе. Били смо одушевљени добротој руског народа. Упознали смо њихову културу која се не разликује много од наше. Пробали смо домаћа јела, пића,... Посетили смо њихове библиотеке, позоришта, ресторани, дискотеке, тржне центре, њихове радионице, па чак и фарму лосова и пили лосово млеко. То је било једно невероватно искуство, које човек само једном у животу доживи. Да не заборавимо на том далеком путу посетили смо и Варшаву. Дуго о томе можемо писати и препричавати, али то се једноставно мора доживети и осетити.

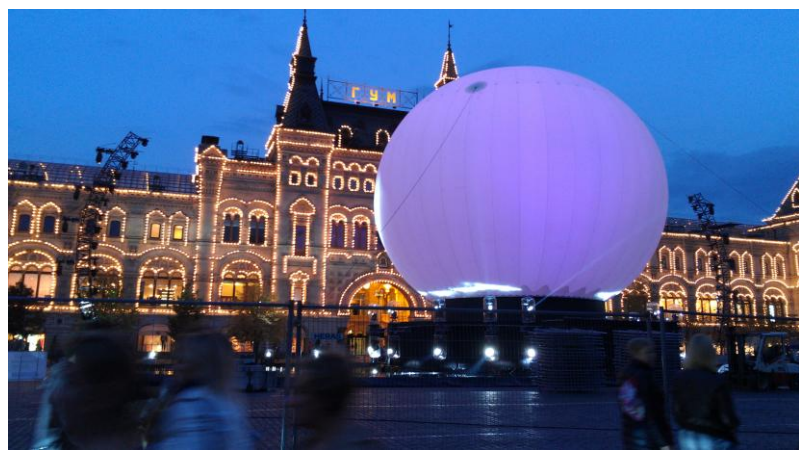
(Алекса и Стефан Сантрач)

Можда нисте знали о 8-1

Док Божо учи,
Фабри се са полиномима мучи.
Док Јелени телефон звони,
Сарач наставницима памет соли.
Док Киш табу брише,
Богдан пушкице пише.
Марина и Нине су супер другарице,
а Илијић смара наставнице.
Док Гађиновић писмени пише,
Тома само столове брише.
Док Сара песмицу смисли,
Певац само на храну мисли.
Док Аки задатке решава,
у Ађиној глави се свашта дешава.
Док Никола фризуру намешта,
Мики неке шалу смешта.
Док Виктор гитару свира,
Стефан моном сабира.

(Марина Сунек и Богдан Соломун)

Моја путешествија

Бављење спортом ми је отворило врата многих европских градова. И поред напорних турнира имао сам могућности да упознам лепоте и знаменитости Беча, Дизелдорфа, Трансваније.

Моје прво путовање у иностранство везано је за Немачку, први интернационални турнир, када сам имао свега осам година. У памћењу ми је остао акваријум у Дизелдорфу који смо посетили и пријатне продавнице пике са којима сам комуницирао на енглеском језику. Нешто што има непроцењиву вредност приликом оваквих путовања јесте стицање нових познанства и наша дружења. Ма који град да је био нама је увек било занимљиво. Тако је било и при обиласку Дракулиног дворца у Трансилванији. У склопу дворца направљена је и кућа страха за туристе, што додатно дочарава легенду о Владимиру Дракули. Највећи утисак на мене је оставио Беч, можда зато што је ту било моје прво Европско првенство. Град са прелепим грађевинама, познатим дворцем Шенбрун, луна парком Пратер свакако вас не оставља равнодушним.

Ово је било доста скромно са моје стране, из разлога што је све тешко описати речима већ треба доживети.

(Никола Грбић)

VIII-2

Године 2005. маса непознатих лица у школском дворишту. Сећам се свега. Сви су насмејани. Учитељица чита нама непозната имена. Одједном чујем своје име. Сасвим збуњени, пењемо се уз степенице на улазу у школу. Кроз дугачке ходнике долазимо до наше учионице. Сви седамо на места. Тада све почиње. Још увек смо сви тако мали и безбрижни. Немамо појма колико ће нам уствари бити тешко. Једва чекамо да научимо да читамо и пишемо. Како године пролазе, све више се упознајемо са проблемима и животом. Тако бих волели да опет будемо мали и да нам буде једини проблем коју бојицу да изаберемо. Прошле су четири године, свесни смо да прелазимо на неки виши ниво и да крећемо у пети разред. Сви смо помало збуњени поред толико нових људи, али исто тако само узбуђени. Јасно нам је да смо већ сада старији, да нема играња по цео дан, већ да морамо много да учимо. И даље смо под утиском, али ипак нађемо мало времена за игру. Сви задовољно завршавамо пети разред. Шести такође. Већ смо у седмом, неки имају доста проблема са оценама. На сву срећу, све се добро завршава. Онда долази тај чувени осми разред. Нико од нас и даље није свестан да смо заједно још мање од годину дана. Једва чекамо екскурзију. Неки од нас плачу, кад год се помене растанак. Онда, у једном тренутку све те године пролазе кроз главу. Ту је неко ко је увек био ту за мене, да ме саслуша, да ме трпи кад год сам досадн/на, на чијем рамену сам плакао/ла, ко ми је увек давао савете и извлачио из проблема. У овом нашем малом царству, срели само најбоље другове. Знамо да ће се сећати свако од нас свега што је било пре, када свако оде на своју страну. Како да се помиримо са тим да нећемо виђати иста лица сваки дан, када дођемо у школу?! Свакоме од нас ће вероватно бити подједнако тешко, свачије срце каже да ће се једном вратити. И пошто некад не постоје праве речи којима би човек описао како се осећа и о чему размишља, као закључак ћу написати свима нама драгу песму: "Чије ноге данас никуда не зуре, оне што су једва стигле до матуре. Лажу који кажу, да школу не воле, најлепши је живот био испред школе. " А овај стих чувам за крај: "Нека нас не раставе, године што долазе ..." ♥!!

